

תת"ע 8240/09/17 - מ.א.ה איסוף הגליל 2014 בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8240-09-17 מדינת ישראל נ' מ.א.ה איסוף הגליל 2014 בע"מ
תיק חיצוני: 90504990384

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת מ.א.ה איסוף הגליל 2014 בע"מ
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדונה המבקשת בהעדרה, ביום 30.10.17.

מכתב האישום שהוגש נגד המבקשת עולה כי ביום 2.8.15, בשעה 13:35, נהגה המבקשת במשאית אשפה, מסוג "דאף הולנד", מ.ר. 1930113. על פי כתב האישום, נהג המבקשת ולא צייתה לאור אדום אשר היה ברמזור בכיוון נסיעתה, בכך שלא עצרה את הרכב לפני קו העצירה, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

ביום 30.10.17 הורשעה המבקשת בעבירות שבכתב האישום, בהעדרה.

בגזר הדין הושת על המבקשת קנס בסך 6,000 ₪.

בבקשתה, מיום 26.1.18, טוען ב"כ המבקשת כי רק ביום 19.2.16 קיבלה המבקשת הודעת תשלום קנס בתוספת פיגורים, בגין העבירה שיוחסה לה. לאחר בירור, התברר כי בעת ביצוע העבירה, הרכב היה בחזקת וליד עטילה, אשר תצהירו המאמת זאת, צורף לבקשה.

צוין כי לאחר שבקשתה בעניין למפנ"א נדחתה, בשל חלוף הזמן, הגישה המבקשת בקשה להארכת מועד להישפט. בית המשפט נעתר לבקשה, אך הזימון למשפט נשלח לכתובת שגויה של המבקשת, ולא לכתובת הרשומה של המבקשת באתר התאגידים.

כתוצאה מכך ניתן פסק דין בהעדר, שלא הומצא מעולם למבקשת. מבדיקה אקראית במערכת "נט המשפט" נודע

למבקשת כי ביום 30.10.17 ניתן פסק דין בהעדר הגנה נגדה.

ביום 29.1.18, הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה תוך 30 יום לבקשה. עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה.

בכפוף לכך, ניתנת החלטה על בסיס החומר הקיים בתיק.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא יעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

ההמצאה של ההזמנה לדין

ב"כ המבקשת טען כי המבקשת לא קיבלה את ההזמנה לדיון, מאחר שהזימון לא נשלח לכתובתה של המבקשת, כפי שזו רשומה באתר התאגידים, אלא לכתובת שגויה.

המשיבה, כאמור, לא מסרה תגובה.

עיוות דין

עוד טוען ב"כ המבקשת כי בעת ביצוע העבירה הרכב היה בחזקתו של וליד עטילה, אשר תצהירו המאמת זאת צורף לבקשה.

לפיכך, ככל שלא תתקבל הבקשה, יגרם למבקשת, אשר לא ביצעה את העבירה בה הורשעה, עיוות דין.

בנסיבות אלה, בהן צורף תצהיר של מבצע העבירה, והמשיבה לא מסרה כל תגובה, לפני משורת הדין, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 22.7.18 בשעה 10:30

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.